

N:o 105.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1899, kl. 3 e. m..

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter förre
fabriksarbetaren Lars Persson.*

(I. A.)

Sedan förre fabriksarbetaren Lars Persson från Harg i Helgona socken af Södermanlands län den 25 februari 1896 aflidit, efterlemnande sin hustru Johanna Persson, född Hagström, men icke några vid dödsfallet kända arfvingar, hade, enligt hvad i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 88) af den 21 nästlidne april meddelas, enkan Persson i en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i nämnda län med skrifvelse den 26 november 1898 insänd skrift anhållit, att, då en del af Lars Perssons qvarlätenskap, enligt hvad instrumentet öfver en den 20 maj 1896 förrättad bouppteckning efter honom utvisade uppgående till 405 kronor 72 öre, skulle såsom danaarf tillfalla kronan, kronans rätt till berörda arf måtte till sökandens förmån efterskänkas; till stöd för hvilken framställning sökanden åberopat, att, enär hon och hennes man alltid lefvat i den föreställningen, att, då barn i äktenskapet icke funnes, den efterlevande maken skulle vid den andras frånfalle vara berättigad att behålla boets samtliga tillgångar, makarne ej ansett nödigt att genom testamente tillförsäkra den

efterlevande en rätt, som de trott vara i lag stadgad; vid hvilken ansökning fogats intyg *dels* af den 16 november 1898 af vederbörande pastor, att sökanden, som vore född den 22 november 1821, vore i behöfvande omständigheter, *dels ock* af den 15 november 1898 af vice ordföranden i Helgona sockens kommunalnämnd, att sökanden af ålderdomsvaghet och ofärdighet dåmera vore oförmögen att sig sjelf försörja samt befunne sig i ömmande behöfvande omständigheter.

I häröfver afgifvet infordradt yttrande hade vederbörande kronofogde, med förmälan, att sökanden, som för några år sedan genom olyckshändelse skadat ena höften och endast med största svårighet och icke utan att begagna käpp kunde förflytta sig från ett ställe till ett annat, såväl på grund häraf som ock till följd af sin höga ålder numera vore oförmögen att genom eget arbete försörja sig och dessutom vore i behöfvande omständigheter, med afseende härå och då det syntes i hög grad önskvärdt, att sökanden, som städse utmärkt sig för redbarhet och ordentlighet, på gamla dagar komme i åtnjutande af det lilla kapital, som hon och hennes aflidne man genom träget arbete och en ytterlig sparsamhet förvärfvat, förordat bifall till ansökningen; hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande med hänsyn särskildt till sökandens ålder och oförmåga att genom eget arbete sig sjelf försörja jemväl tillstyrkt bifall till ansökningen.

Slutligen hade kammaradvokatfiskalsembetet i infordradt utlåtande meddelat, att, ehuru jemlikt beslut af Rönö häradsrätt kungörelse om Lars Perssons dödsfall varit infördt i Post- och Inrikes Tidningar den 17 oktober, den 19 november och den 21 december 1896, enligt meddelande från vederbörande kronofogde den 3 november 1898 ännu sistnämnde dag någon arfvinge efter den aflidne ej anmält sig; att vid efter honom den 5 juli sistnämnda år förrättadt arfskifte ett belopp af 227 kronor 80 öre tillskiftats hans okända arfvingar; samt att den för dessa förordnade gode mannen, spinnaren N. M. Bengtsson, till advokatfiskalsembetet redovisat af sagda medel med derå upplupen ränta efter verkställda behöriga utbetalningar återstående 227 kronor 13 öre, hvilket belopp sedermera blifvit till statskontoret inlevereradt; och hade kammaradvokatfiskalsembetet på de af Kongl. Maj:ts befallningshafvande anförda skäl tillstyrkt bifall till ansökningen.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge till sökandens förmån efterskänkas.

Utskottet, som icke haft något att mot förevarande framställning erinra, hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
